

**Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**

(Υπόθεση C-486/10)

(2011/C 13/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms και C. Zadra)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, σε συνδυασμό με τους τίτλους III έως VI, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθόσον ο Δήμος Hamm συνήψε τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών της 30ής Ιουλίου και της 16ης Δεκεμβρίου 2003, οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τη συλλογή και μεταφορά των λυμάτων, την περιοδική συντήρηση, τη λειτουργία, τις επισκευές και τον έλεγχο του δικτύου αποχέτευσης του Δήμου Hamm, με απευθείας ανάθεση στον Lippverband, χωρίς προηγουμένως να προκηρύξει διαγωνισμούς σε ευρωπαϊκό επίπεδο,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή αφορά τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας τις οποίες συνήψε ο Δήμος Hamm με το Lippverband, ένα σωματείο διαχείρισης λυμάτων που έχει συσταθεί με νόμο, και οι οποίες αφορούν τη συλλογή και μεταφορά των λυμάτων, την περιοδική συντήρηση, τη λειτουργία, τις επισκευές και τον έλεγχο του δικτύου αποχέτευσης του εν λόγω Δήμου. Το Lippverband είναι νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου, στο οποίο έχει ανατεθεί η εκπλήρωση ορισμένων καθηκόντων που έχουν οριστεί με νόμο, όσον αφορά τη διαχείριση των υδάτων. Το 25 % των μελών του είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τις επίμαχες συμβάσεις, το Lippverband έπρεπε να αναλάβει από την 1η Ιανουαρίου 2004 τη συλλογή και τη μεταφορά των λυμάτων που δημιουργούνται εντός των ορίων του Δήμου Hamm, αντί αμοιβής καταβαλλόμενης από τον Δήμο, η οποία χαρακτηριζόταν ως «εισφορά προς εξυπηρέτηση ειδικού συμφέροντος». Για την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών από το Lippverband, ο Δήμος Hamm τού μεταβίβαζε το δικαίωμα αποκλειστικής, διαρκούς και γενικής χρήσης του αποχετευτικού του δικτύου και το Lippverband οφείλει να καταβάλει ορισμένο ποσό ως αντιπαροχή για τη μεταβίβαση αυτή.

Οι επίμαχες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, μολονότι είναι δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/50, συνήφθησαν απευθείας με το Lippverband, χωρίς να διεξαχθεί κανονική διαδικασία για τη σύναψή τους και χωρίς να προκηρυχθεί διαγωνισμός σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πρόκειται αναμφισβήτητα για συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας. Έχουν συναφθεί από μια αναθέτουσα αρχή για άριστο χρόνο, αφορούν την παροχή υπηρεσιών για «αποχετεύσεις», κατά την έννοια της κατηγορίας 16 του παραρτήματος I Α της οδηγίας και η αξία τους υπερβαίνει κατά πολύ το όριο που προβλέπεται για την εφαρμογή της οδηγίας. Επομένως, πριν από τη σύναψη των συμβάσεων έπρεπε να έχει προκηρυχθεί διαγωνισμός σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει η Κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η ανάθεση της παροχής των επίμαχων υπηρεσιών δεν συνιστά ούτε πράξη αναγόμενη στην οργάνωση του κράτους ούτε πράξη εσωτερικής ανάθεσης (πράξη «in-house»).

Πρώτον, είναι αμφίβολο, κατά την προσφεύγουσα πάντα, αν είναι δυνατή η ανάθεση καθηκόντων κρατικής οργάνωσης σε ένα φορέα διαχείρισης υδάτων μικτής οικονομίας, όπως το Lippverband, του οποίου το 25 % των μελών είναι ιδιώτες, χωρίς να εφαρμοστεί για την ανάθεση αυτή το κοινοτικό δίκαιο που διέπει τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων. Κατά την Επιτροπή, η σύναψη πράξεων αναγόμενων στην οργάνωση του κράτους, στις οποίες δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων, είναι δυνατή μόνο μεταξύ δημόσιων φορέων, οι δραστηριότητες των οποίων εξυπηρετούν αποκλειστικά και μόνο το δημόσιο συμφέρον. Το ότι ανατίθενται με νόμο σε φορείς διαχείρισης των υδάτων ορισμένα καθήκοντα σχετικά με την αποχέτευση δεν αναιρεί το γεγονός ότι το Lippverband δεν αποτελεί μέρος της εσωτερικής διοικητικής οργάνωσης του κράτους, υπό την έννοια του κοινοτικού δικαίου. Ανεξάρτητα όμως από το αν μπορεί να ανατεθεί στο Lippverband, με πράξη αναγόμενη στην οργάνωση του κράτους, ορισμένη αποστολή, στην προκείμενη περίπτωση δεν υπάρχει ανάθεση καμιάς τέτοιας αποστολής. Το γεγονός ότι ο Δήμος Hamm καταβάλλει ετησίως ορισμένη αμοιβή για την παροχή των υπηρεσιών του Lippverband συνεπάγεται ότι οι επίμαχες συμβάσεις πρέπει σαφώς να χαρακτηριστούν ως συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας και αποκλείει το ενδεχόμενο να υπάρχει ανάθεση ορισμένης αποστολής στο πλαίσιο της δημόσιας διοίκησης.

Δεύτερον, όσον αφορά τη μη εφαρμογή των κανόνων για τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων στις λεγόμενες πράξεις εσωτερικής ανάθεσης, η εξαίρεση αυτή δεν εφαρμόζεται, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, όταν στον φορέα με τον οποίο έχει συναφθεί η σύμβαση μετέχει —με μειωηφικό έστω μερίδιο— ιδιωτική επιχείρηση. Στην περίπτωση αυτή η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να ασκεί επί της εν λόγω επιχείρησης τον ίδιο έλεγχο που ασκεί επί των υπηρεσιών της.

Κατά την προσφεύγουσα, από τους παραπάνω εκτιθέμενους λόγους συνάγεται ότι πρόκειται εδώ για δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας και ότι δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής καμιάς παρέκκλισης. Κατά συνέπεια, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει παραβεί τις διατάξεις της οδηγίας 92/50, διότι ο Δήμος Hamm συνήψε τη σύμβαση διάθεσης των αστικών λυμάτων με απευθείας ανάθεση.

⁽¹⁾ Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1).

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία
υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 12 Οκτωβρίου
2010 — Ποινική δίκη κατά Łukasz Marcin Bonda**

(Υπόθεση C-489/10)

(2011/C 13/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Łukasz Marcin Bonda

Προδικαστικό ερώτημα

Ποια είναι η νομική φύση της κυρώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 138 του κανονισμού (ΕΚ) 1973/2004 της Επιτροπής, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου όσον αφορά τα καθεστώτα στήριξης τα προβλεπόμενα βάσει των τίτλων 4 και 4α του εν λόγω κανονισμού και τη χρήση των εκτάσεων γης που προκύπτουν από την παύση καλλιέργειας για την παραγωγή πρώτων υλών (ΕΕ L 345, σ. 1), κύρωση η οποία συνίσταται στην απώλεια του δικαιώματος λήψεως άμεσων ενισχύσεων στους γεωργούς τα έτη μετά το έτος κατά το οποίο ο ενδιαφερόμενος γεωργός προέβη σε ανακριβή δήλωση όσον αφορά την έκταση η οποία αποτελεί τη βάση για άμεσες ενισχύσεις;

Προσφυγή της 12ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-490/10)

(2011/C 13/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues και L. Visaggio)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 617/2010 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2010, σχετικά με την κοινοποίηση στην Επιτροπή των επενδυτικών σχεδίων σε ενεργειακή υποδομή εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 736/96 ⁽¹⁾.

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 617/2010, της 24ης Ιουνίου 2010, με τον οποίο το Συμβούλιο θέσπισε ένα κοινό πλαίσιο για την κοινοποίηση στην Επιτροπή πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τα επενδυτικά σχέδια σε ενεργειακή υποδομή. Ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε από το Συμβούλιο επί της διττής νομικής βάσεως των άρθρων 337 ΣΛΕΕ και 187 ΑΕ. Κατά το Κοινοβούλιο, η επιλογή της νομικής βάσεως, στην οποία προέβη το Συμβούλιο, είναι εσφαλμένη για τον λόγο ότι τα μέτρα, τα οποία αποτελούν αντικείμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού, εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, οι οποίες διέπονται ειδικώς από το άρθρο 194 ΣΛΕΕ. Επομένως, τα μέτρα αυτά έπρεπε να θεσπισθούν βάσει του εν λόγω άρθρου 194, παράγραφος 2, σύμφωνα με την τακτική νομοθετική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο αυτό, και όχι βάσει του άρθρου 337 ΣΛΕΕ, που δεν

προβλέπει καμία μορφή συμμετοχής του Κοινοβουλίου. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο είναι της γνώμης ότι δεν ήταν αναγκαίο, για τη θέσπιση των επίμαχων μέτρων, να στηριχθεί το Συμβούλιο επίσης επί του άρθρου 187 ΑΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 180, σ. 7.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Unabhängigen Finanzsenats, Außenstelle Linz (Αυστρία) στις 14 Οκτωβρίου 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG κατά Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Υπόθεση C-492/10)

(2011/C 13/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Καθού: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Προδικαστικό ερώτημα

Αυξάνει την εταιρική περιουσία εταιρίας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ ⁽¹⁾ (αντιστοιχεί στο άρθρο 3, στοιχείο η', της οδηγίας 2008/7/ΕΚ), η ανάληψη ζημιών της εταιρίας αυτής από τον μοναδικό εταίρο, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, του οποίου ο εκπρόσωπος εξουσιοδοτήθηκε από το αρμόδιο συλλογικό όργανο να καταβάλλει ετησίως εταιρική εισφορά για την κάλυψη ζημιών ίση με το ποσό που εκτιμά συναφώς η εταιρία στο προσχέδιο προϋπολογισμού ή στο επιχειρηματικό σχέδιο που καταρτίζει πριν την έναρξη του οικονομικού έτους;

⁽¹⁾ Οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ L 249, σ. 25).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland στις 15 Οκτωβρίου 2010 — M. E. κ.λπ. κατά Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Υπόθεση C-493/10)

(2011/C 13/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland.